

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יח/א תנו רבנן המוליך עצמות ממקום למקום הרי זה לא יתנם בדסקיא ויתנם על גבי חמור וירכב עליהם מפני שנוהג בהם מנהג בזיון, ואם היה מתירא מפני נכרים ומפני לסטים מותר, וכדרך שאמרו בעצמות כן אמרו בספר תורה.

עין איה וכדרך שאמרו בעצמות כן אמרו בס"ת. השייך של הנהגת הכבוד בס"ת לעצמות אדם, ילמדנו כי כאשר תכלית כבוד ס"ת הוא להוקיר את דבריה ולהיות חרד לקיים בפועל כל הכתוב בה, כדי שנגיע אל השלימות האמיתית, כן הכבוד הניתן לעצמות האדם במותו, יהי לנו להוראה על ערך היחש שיש לגוף עם השכל האלהי השוכן בו. ומפני ששלימות השכל הוא דבר מושכל ומושג, נדע שכפי אשר תשיג דינו להנהיג את הגוף על דרך שלימות בדרכי קודש וטהרה, יוסיף השכל אומץ. ע"כ גדלה מאד חובת השמירה לכל פרטי תורה הנוגעים [רובם] ככולם ביחש הגוף, מפני הקשר האמין שיש להעצמות הגופניות עם השכל הנקי, ותצא לנו תורה אחת, מכבוד עצמות כמכבוד התורה, להוסיף עז בדרכי ד', שהם חיים למוצאיהם ולכל בשרו מרפא (משלי ד, כב).

רמב"ם יד החזקה הלכות דעות פרק ד (א) הואיל והיות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא שהרי אי אפשר שיבין או ידע דבר מידיעת הבורא והוא חולה לפיכך צריך להרחיק אדם עצמו מדברים המאבדין את הגוף ולהנהיג עצמו בדברים המברין והמחלימים.

משנה מסכת אבות פרק ד (ו) רבי יוסי אומר, כל המכבד את התורה, גופו מכבד על הבריות. וכל המחלל את התורה, גופו מחלל על הבריות:

רע"ב כל המכבד את התורה - הדורש החסרות והיתרות שבתורה ומראה טעם כל קוץ וקוץ לומר שאין בה דבר לבטלה אין לך כבוד תורה גדולה מזה. אי נמי המכבד ספר תורה ומכבד לומדי תורה והעוסקים בה כל אלו בכלל מכבד את התורה הן:

רמב"ם יד החזקה הלכות תפילין מזוזה וספר תורה פרק י (יא) היה מהלך ממקום למקום וספר תורה עמו לא יניח ספר תורה בתוך השק ויניחנו על גבי החמור וירכב עליו, ואם היה מתפחד מן הגנבים מותר. ואם אין שם פחד מניחו בחיקו כנגד לבו והוא רוכב על הבהמה והולך. כל מי שיושב לפני ספר תורה ישב בכובד ראש באימה ופחד שהוא העד הנאמן לכל באי עולם שנאמר והיה שם בך לעד, ויכבדהו כפי כחו. אמרו חכמים הראשונים כל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות וכל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות. נגמרו הלכות ספר תורה ברחמי שמיא:

משנה מסכת אבות פרק ו (ז) גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא, ואומר, רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך (משלי ג, ח).

רבנו בחיי על בראשית פרק א פסוק א וכדי לבאר שכל מצוות שבתורה יש בהן תועלת הגוף והנפש, העיד משה רבינו ע"ה ואמר לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה (דברים ו, כד), וכתוב (שם, כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות וגו' לפני ה' אלהינו, ביאר כי קיום המצוות הוא כולל שתי תועלות, תועלת כלל הגוף בעולם הזה ותועלת הנפש לעולם הבא זה שהזכיר בכלל לטוב לנו כל הימים, ואחר כך הוסיף פירוש כלל ופרט לחיותנו כהיום הזה זהו תועלת הגוף בעולם הזה, וצדקה תהיה לנו לפני ה' אלהינו, זהו תועלת הנפש לעולם הבא, וכן ביאר שלמה המלך ע"ה הענין הזה בעצמו, הוא שאמר (משלי ד, כב) כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא, הא למדת שיש בכל המצוות תועלת הגוף והנפש: